

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 8

OKTOBER 1949

5. AARG.

Pokalvinder 1949

1. junior

Fra venstre ses: Træneren Poul Mertins, Bent Egede Andersen, Bent Madsen, Per Langemark, Poul Job, Leif Sørensen, Jørgen Gravesen, Arne Kantsø, Asger Thomsen, Jørgen Winkelmann, Svend Erik Madsen, Benny Møbius.

DBU, og det er i dette tilfælde UK, har atter i aar arrangeret fællestræning, og da vi denne gang har sagt nej til at deltage i denne, er vi fra forskellige side blevet angrebet for dette standpunkt, bl. a. erindrer jeg et blad, der skrev, at vi havde sat os uden for fællesskabet. Jeg skal gerne endnu engang motivere vort standpunkt til dette nej og vil gerne begynde med at citere, hvad jeg skrev i bladets september-nr. i fjor. Det var følgende:

U. K. har med henblik paa de forestaaende landskampe mod England og Sverige ønsket fællestræningen fortsat. Da man i sin tid drøftede, om man i det hele taget skulle deltage i olympiske lege, og efter nogen snak, var blevet enige om at deltage, var man selvfølgelig paa det rene med, at der maatte gøres noget extra ved træningen, saaledes som alle andre idrætsmænd i aar velsagtens har gjort en extra indsats paa træningens omraade. Men man husker vel ogsaa de røster, der hævdede, at en saadan fællestræning (og extra træning) kun kunne lade sig praktisere foran ganske specielle lejligheder, som f. eks. ved D. B. U.'s 50 aars jubilæum i 1939, og altsaa nu til de olympiske lege. Man risikerer ellers, at der ved enhver forestaaende landskamp skal laves fællestræning, i aar til landskampene mod England og Sverige, næste aar til D. B. U.'s 60 aars jubilæum, og hvem ved hvilke landskampmodstandere vi faar i 1950, som eventuelt er saa stærke, at U. K. igen forlanger fællestræning.

Bevares, fælles og extra træning kan have sin betydning for folk fra de klubber, som endnu ikke dyrker rationel træning de sædvanlige to gange om ugen, men for vort vedkommende vil jeg mene, at den er uden gavn, idet man blot opnaar, at der trænes en gang ordentlig (om onsdagen til fællestræningen) og to gange halvt (tirsdag og torsdag i klubberne). *Det er ødelæggende for klubtræningen, naar hele holdet ikke er samlet og gennemgaar det samme træningsprogram de to ordinære træningsdage*, og jeg vil tro, det er paa samme maade i andre klubber, ja jeg ved, at andre betydende klubber ser paa det med samme øjne, ud fra samme erfaringer. Fællestræning kan man lave, naar sæsonen er forbi, som f. eks. om foråret ind mellem stævnekampene, men ikke naar det er midt i en sæson, hvor kamp om pokal og kostbare

points kræver hele holdets indsats. Og laver man fællestræning i sæsonen paa frivillig basis, saa tør de spillere, der bliver indbudt til denne, ikke blive væk fra den, paa grund af det minus, de derved er bange for at faa i »karakterbogen«. Synes man ikke indenfor D. B. U., at man har nok i den sædvanlige træning til at klare sig i landskampene, ja, saa er der efter min mening ikke andet at gøre, end at søge sig saadanne modstandere, der driver deres idræt paa samme amatørmaessige maade som vi, selvom jeg indrømmer, at de snart er let talte.

Saa mange var ordene i fjor, og der er ikke sket noget siden da, der har kunnet ændre vor opfattelse — tværtimod. Jeg skal gerne oplyse, at det skete gang paa gang i fjor under træningen til de olympiske lege, at vore spillere, der deltog i fællestræningen om onsdagen, kom til træning om torsdagen, trætte eller ømme i benene af den foregaaende dags træning, og enten nøjedes med et bad og noget massage eller trænede ganske let. Vi bøjede os den gang for disse kendsgerninger, fordi de olympiske lege var maallet man arbejdede henimod, men tilkendegav tydeligt, at det var noget ganske ekstraordinært. Og nu laver man fællestræning paa et tidspunkt, hvor det endnu er lyst nok til at spille til to maal paa træningsaftenerne, og vi ville saaledes risikere at undvære nogle af holdets bedste spillere til denne træning. Enhver vil vel give os ret i, at ved træning til to maal er det af en ganske særlig betydning, at holdets bedste spillere er med, for de mindre dygtige lærer altid af at spille med og mod de mere dygtige. Og i den specielle situation med genopbygning af vort 1. hold, som vi er midt i, er det af vital betydning at have alle holdets spillere med i træningen. Vi kan ikke overlade noget til tilfældigheder eller lade andet gribe forstyrrende ind i det arbejde, vor træner har med at bringe holdet fremad til dets gamle stade. Og jeg personligt betragter fællestræningen som et drønende U. K.-mistillidsvotum til trænerne i klubberne, et mistillidsvotum, som vi ihvertfald ikke kan stemme for, og jeg kan fortælle U. K., at der er trænerne rundt i klubberne, der har samme opfattelse.

Der er rundt om paa klubholdene pladser at udfylde efter de bortdragne spillere, pladser som skal udfyldes med unge spillere, som faar den bedste udvikling ved at træne med ældre og erfarne kammerater, og vi faar aldrig gode og stabile klubhold, hvis U. K. lægger beslag paa 20—30 af de bedste spillere til deres træning. U. K. gør dansk fodbold en bjørnetjeneste ved at ville agere overtræner, og forhindrer den rolige genopbygning efter tabene til det sydlige udland, ved at ville prøve paa at banke 11 konditionsfænomener sammen, kun for at opnaa et hæderligt resultat mod Sverige. Efter min mening opnaar man et bedre resultat ved at lade klubberne forsøge at opbygge bedre klubhold, *for uden gode*

klubhold faar man aldrig et godt landshold igen. Og fejlen er maaske til syvende og sidst, at D. B. U. (U. K.) i for høj grad har mistet kontakten med klubberne og det arbejde, der gøres for at uddanne gode boldspillere, og som altid har været gjort til gavn for hele den danske boldsport. Og jeg maa paa det bestemteste afvise, at vi skulle have svigtet noget fællesskab ved at fortsætte dette arbejde, der — om muligt gøres endnu mere intensivt end tidligere.

— — —

Naar dette nr. af bladet kommer medlemmerne i hænde, har der været landskamp mod Sverige, og atter har det været et helvede at fordele de landskampbilletter, som klubben faar overladt af D. B. U., paa en tilfredsstillende maade. Kontoret har de sidste to uger før kampen været overbebyrdet med en masse ekstraarbejde, saasom registrering af de indkomne *rettidige* bestillinger, fordeling af billetter, udsendelse af kort til de medlemmer, der har faaet tildelt billetter, ligesom de medlemmer, som ikke kan faa adgang til køb, maa have besked, saaledes at de evt. kan prøve at skaffe sig dem i det offentlige billetsalg. Arbejdet er ikke blevet gjort lettere ved, at flere vrede medlemmer ringer kontorete op for at gøre vrøvl over, at de ikke denne gang kan faa billetter til trods for, at de ikke har afgivet deres bestilling rettidigt eller, at de slet ikke har bestilt, men henholder sig til, at de plejer at faa. Det maa derfor fastslaaes, at fordi man er medlem af klubben, har man ingen ret til at faa billetter til Sverigeskampen, og det er jo navnlig den, det gælder, men at det er en service klubben yder sine medlemmer, og at man til gengæld maa forlange, at medlemmerne følger de regler, der er sat for at komme i betragtning ved billetsalget. Vi indprenter derfor endnu en gang, som vi har gjort flere gange før, *at alle bestillinger af landskampbilletter skal være kontoret i hænde senest 1 maaned før kampen og skal afgives skriftligt.* Det nytter altsaa ikke, at man beder en anden om at bestille billetter for sig, man maa selv sætte sig ned og skrive sin bestilling, og sende den til kontoret, og det nytter intet, at man bestiller et større antal med forventning om, at man saa faar nogle af dem. Der er til Sverigeskampen saa mange bestillinger, og saa faa billetter, at normen vil være 1 billet pr. medlem, og maaske 2 til de ældste i anciennitet. *Red.*

+

GUNNAR ANDERSEN

Et sørgeligt og ufatteligt tab har ramt klubben. Torsdag den 13. oktober døde *Gunnar Andersen* efter at have stridt sit livs haardeste kamp. Det var for os alle utroligt, at store, stærke *Gunnar*, efter en operation i midten af august, var blevet opgivet af lægerne. Vi kunne og ville ikke forstaa, at hans kraftige fysik, som vi saa tit havde lejlighed til at beundre paa fodboldbanen, skulle være dødsmærket og ikke kunne bringe ham over hans alvorlige sygdom. Og saa var det dette unge, stærke hjerte og disse kraftige lunger, der forlængede hans sidste haabløse kamp og gjorde den saa ubarmhertig haard.

Gunnar var Frem'er lige fra han var dreng og hørte altid hjemme blandt de bedste i de forskellige aldersklasser. Han var altid med til at præge de hold, han spillede paa og var med til at vinde baade turneringer og pokaler til klubben. I sin juniortid var han anfører for et hold, som bl. a. talte Johs. Pløger, Holger Olsen, Kjeld Svanevig og Erl. Sørensen. Som senior naaede han ikke lige saa langt som de nævnte af hans kammerater, men tilhørte vor gode reservestab, som bl. a. 4 aar i træk vandt II holdsturneringen, og han vikarierede flere gange udmærket paa vort bedste hold. To kampe mindes jeg med særlig glæde. Det var paa Hollands-turen i 1947, hvor han spillede h. half i stedet for H. Colberg, og hvor han med sit gode og utrættelige spil var stærkt medvirkende til de smukke sejre, vi vandt.

Gunnar var Frem'er i dette ords bedste betydning. Paa banen altid i spidsen, naar der skulle kæmpes, aldrig tabte han modet trods modgang, altid gørende en indsats for sin klub og sine kammerater og altid i en utrolig god træning, som skyldtes hans flittige træning og gode fysik. Udenfor banen en trofast og ubrydelig kammerat med et lyst og ligevægtigt sind og med en slagfærdig, humørfyldt og aldrig saarende replik.

Vi holdt af ham allesammen, og vi vil savne ham. Vi vil altid bevare mindet om ham som en frisk og frejdig stor dreng, og al vor medfølelse samler sig om hans saa haardt ramte unge hustru og to smaa drenge. *Vilh. Skousen.*

ALT TIL

AL SPORT

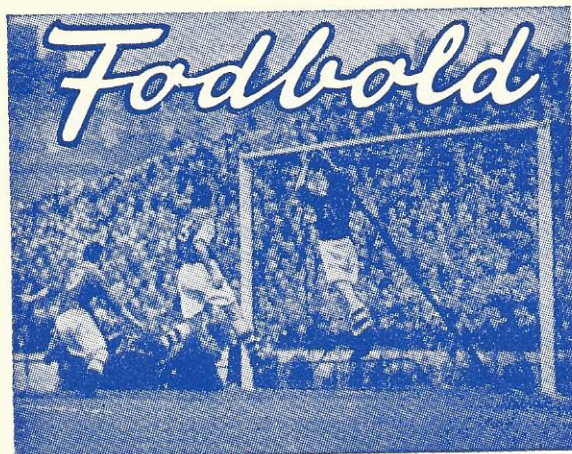
Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Fodbold allevegne fra

XVII

Der er i britisk fodbold nogle hold om hvis navne, der staar en særlig glans. Der kunne vel nævnes en 6—8 hold, men over dem alle straalder to, *Arsenal* i London og *Glasgow Rangers* i Glasgow. Jeg skal denne gang fortælle lidt om *Arsenal*, »the gunners«, kanonererne, som deres kælenavn er, og som i sit første og ældste embleme havde en kanon, og om deres smukke og fornemme baneanlæg *Highbury*.

Highbury, set fra luften, med de to »dobbelt-dækkere«.

Den eventyrglans, der i dag staar om *Arsenal* og *Highbury*, er en følge af den udvikling, der er foregaaet i klubben gennem de sidste 15—20 aar. Før den tid var den en ganske almindelig klub, ganske vist i 1. division, men nogle faa dygtige mænd, og en mand, der havde raad til at ofre noget paa sin hobby, skabte *Arsenal* og *Highbury*, som det er i dag. Manden, der først og fremmest lagde grunden til klubbens nuværende store baneanlæg, var den senere *Sir Henry Norris*, en velhavende bygherre med stor interesse for fodbold, og som for smaa 40 aar siden fik den idé, at lave et stort fodboldstadion saa nær Londens centrum, *Piccadilly Circus*, som muligt. Han lejede en grund i bydelen *Highbury* tilhørende *St. John's* teologiske skole, kun ca. 10 min. med undergrunden fra *Piccadilly Circus*, og da han efterhaanden havde tilkøbt sig aktiemajoriteten i *Arsenal*, som paa det tidspunkt tumlede sig paa en bane ude i forstaden *Plumstead's* mørke, besluttede han sig til at flytte klubben til *Highbury*. De første tribuner og omklædningslokaler var meget primitive, men klubben havde tjent penge, og omkring 1930 købte den grunden, og saa tog byggeriet for alvor fat. I 1932 kunne Prinsen af Wales indvie den første nye tribune, en stor »dobbelt-dækker«, d. v. s. i to etager med udelukkende siddepladser. Det er den nuværende vestlige tribune. Den var paa det tidspunkt noget ganske enestaaende, med alle mulige behageligheder for tilskuerne, saaledes kan nævnes verdens længste bardisk, smaa 100 meter lang, speciel te-restaurant til damerne, og en hypermoderne amerikansk bar, kun for mænd, elevatorer til direktørernes og de fornemme gæsters loge o. s. v.

Nogle faa aar gik, klubben tjente penge, man havde nemlig engageret *Herbert Chapman*, manden der stod bag *Huddersfields* store succes i tyverne, og under hans ledelse gik det fremad med stormskridt. Tre aar i træk, i 33, 34 og 35, vandt klubben det engelske mesterskab med et hold, hvis spillere var kendt hele verden over, hvor man interesserede sig for fodbold. Et hold, hvor alle spillerne var i topklassen, et velsmurt maskineri og udadelige gentlemen baade paa og udenfor banen. Skønt professionelle var de amatører paa banen, hvis man forstaar, hvad jeg mener. Man mærkede altid deres glæde ved at spille fodbold og saa aldrig noget »dirty play« fra deres side. Et hold, der ogsaa prægede det engelske landshold. Det kan nævnes, at i landskampen mod de italienske verdensmestre i 1934 havde *Arsenal* 7 mand paa det engelske landshold, og en opremsning af klubbens spillere i 30'erne ville være at nævne en række af Englands bedste og mest kendte spillere.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

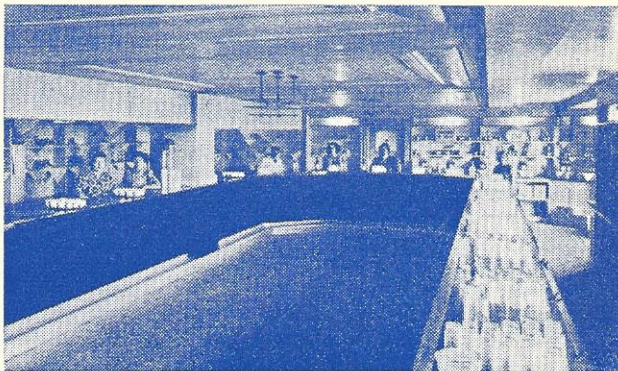
Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

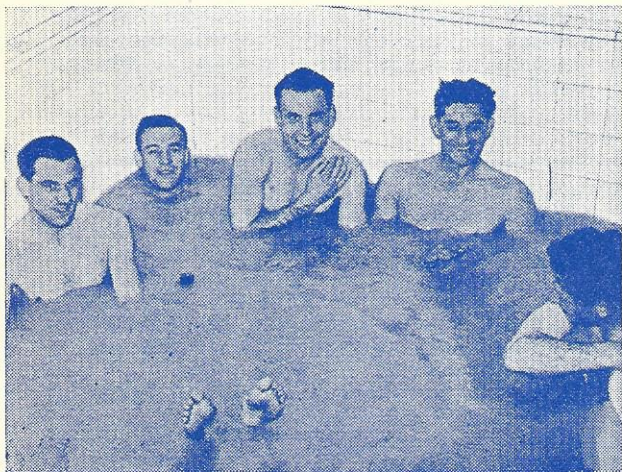
Den oprindelige østlige tribune med omklædningslokaler og kontorer var nu altfor smaat og umoderne, og for godt 3 mill. kr. byggede man nu en ny tribune, ogsaa en »dobbeltdekker« med administrations- og omklædningslokaler. Det blev noget helt for sig, intet blev glemt, omklædningsværelserne med varmtvandsledninger under mosaikgulvet, for at spillerne kan holde fødderne varme paa kolde dage, alle mulige forskellige badeindretninger, et helt lille hospital for tilskadekomne spillere, gymnastiksal med forskellige træningsapparater, moderne vaskeri, forskellige værksteder, kontorer, bar'er, restaurationer, bestyrelsesværelse med høje paneler og dybe læderbetrukne stole med Arsenals emblem trykt i læderet, det hele en drøm i chrom og staal.

Een af bar'erne i det nye »klubhus«.

sydøstlige hjørne. Penge kom der ikke ind mere, og klubben kom i stor gæld og skyldte vist et par mill. kroner til forskellige kreditorer, men ogsaa det fik en ende. Den kolossale fodboldinteresse efter krigen fik hurtigt klubben paa fode igen, og udviklingen synes at skulle fortsætte i samme spor. Da Arsenal i 1947 igen vandt det engelske mesterskab, fortrinsvis ved hjælp af sine gamle spillere fra før krigen, troede man paa en ny storhedstid for den hæderkronede klub, men den har store vanskeligheder med at faa tømret et godt hold sammen igen. Dens tidligere træner, Tom Whittaker, overtog i 1947 manager-posten efter Allison, som gik tilbage til sin tidligere radio- og reportagevirksomhed, og man er nu spændt paa at se, hvad Tom kan udrette.

Danske spillere og ledere er altid velkomne gæster paa Highbury, og vore spillere havde den

I badet efter kampen: Fra venstre ses: Mac Pherson, Reg. Lewis, Don Roper, Rooke og Alex Forbes.

Banen kunne nu rumme godt 70.000 tilskuere og fyldtes hver lørdag, naar Arsenal havde hjemmekamp, og mange landskampe blev spillet paa den paa grund af dens centrale beliggenhed og til trods for, at Wembley, som kan tage ca. 100.000 tilskuere, Stamford Bridge (Chelsea's bane) og White Hart Lane (Tottenham's bane) kan tage flere mennesker.

Midt i denne rivende udvikling døde Herbert Chapman og til minde om hans store fortjeneste har man rejst en buste af ham i en niche i muren i den store hall, det første, der møder ens øje, naar man træder ind i huset ad den store hovedtrappe. Han blev efterfulgt af George F. Allison, sportsredaktør og kendt radiomand, men som i dygtighed ikke naede Chapman til knæene, men som alligevel forstod at føre Arsenal videre i det spor, hans forgænger havde udlagt.

Saa kom krigen og standsede for en stund denne udvikling. En bombe røg ned paa Highbury, men ødelagde heldigt kun en staatribune i det

»Spilleudvalgsmøde«: Fra venstre ses: Billy Milne (træner), Tom Whittaker (manager), Jack Crayston (hans assistent) og Joe Shaw.

store oplevelse sidste aar, at slaa Italien under de olympiske lege paa denne sagnospundne banes altid lækre græstæppe.

Vi havde den fornøjelse at se Arsenal i klubbens storhedstid lige før krigen og til trods for, at klubben ikke i øjeblikket spiller saa godt som dengang, saa er jeg alligevel af den mening, at den ville være et interessant bekendtskab for danske fodboldtilskuere igen. De spiller bold paa samme »amatørmæssige« maade som før, selvom »maskineriets« enkelte led ikke er af samme virtuosmæssige standard, og hele aanden og tonen paa og udenfor banen er den gamle traditionsbundne. En aand, der har ført til det velkendte udtryk: En gang Arsenal-spiller — altid Arsenal-spiller!
Visk.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter

✧ SENIORES ✧

Siden sidste oversigt er der ikke sket væsentlige forskydninger i holdenes placering i de respektive rækker, kun een ting er afgjort, nemlig at 1. holdet er slaaet ud af pokalturneringen, det er selvfølgelig ærgerligt, naar man tænker paa vore fire andele i trofæet, og man havde jo haabet paa i hvert fald at faa chancen for at møde AB i semifinalen, men haabet brast. Holdets spil i turneringskampen havde ellers, synes jeg, berettiget os til at tro paa muligheden af at slaa 1903 i omkampen, for var vi heldige med at faa uafgjort i pokalkampen, saa tør jeg sige, at 1903 var endnu heldigere med at klare 2—2 i turneringskampen, hvor vort hold var klart det bedste og utvivlsomt havde vundet, hvis vi ikke havde spillet med 9½ mand den sidste halve time, og ydermere var udsat for yderst svage dommerkendelser især i anden halvleg. Man har efterhaanden det indtryk, at dommerne ikke tør dømme et straffespark, for de kan daarlig faa grovere forseelser end de, der blev begaaet to gange mod Bent Jørgensen for blankt maal. Naa det løb er kørt, som man siger, og det er jo ikke pokalen, der er det store maal for os i aar, men derimod en hæderlig placering i divisionen, og man har jo set, at succes i pokalturneringen kan medføre pointstab i turneringen, fordi holdet uvilkaarligt koncentrerer sig om pokalkampene.

Jeg tør sige, at der efter den store afgang nu var ved at komme facon paa holdet igen, men i turneringskampen mod 1903 skete der et par kedelige men hændelige uheld, hvorved Einer, Hans og Harald blev sat ud af spillet for adskillige uger, saaledes at vi i omkampen maatte stille med reserver for disse. Holdet startede dog godt og kom i spidsen, en føring som kunne være øget, men et par store chancer blev brændt, og efterhaanden overtog 1903 spillet, medens vort hold faldt fra hinanden, og 1903 vandt fortjent og gik videre, og vi maa jo ønske dem fortsat held og lykke alene af den grund, at de ved at slaa AB holder pokalen i live et aar endnu.

I Københavns-serien gaar det stadig smaat med pointshøsten, men det skal jo mærkes, naar saa mange spillere gaar fra. Foreløbigt har B-holdet scoret flest points, saa foreløbigt kan A-holdet jo sætte sig som opgave at passere dem i tabellen, men det er nu ikke givet, at de gør det, for B-holdet kæmper glimrende, vel anført af Svend Frederiksen, og med lidt held havde dette hold haft et par points mere. Kampen om de første pladser er der ingen chancer for at komme med i nu, men der er jo, hvad ingen kan bestride, avancementsmuligheder! saa hæng bare

i med den indbyrdes rivalisering, saa kan begge hold endnu redde sig ud af farezonen, det kan gøres ved at slaas som mandfolk.

A- og B-rækkeholdene er begyndt at høste points, og det skyldes for en stor del, at spillerne nu møder langt bedre til kampene end i begyndelsen af sæsonen; bliv ved med det, saa kommer resultaterne af sig selv, og det vil snart kunne ses i turneringstabellerne.

Mødeprocenten til træningen er stadig fin, og ogsaa her haaber vi, at spillerne vil holde ved, selv om det nu gaar mod de mørke og kolde aftener, men en rask løbetur og et varmt bad kan altid faa bugt med kulden, husk det.

Til slut vil jeg gerne gentage, hvad jeg har sagt før, jo flere spillere vi mister, enten paa den ene eller paa den anden maade, jo haardere maa resten tage fat; naar hver mand tager sit nap for holdet, skal det nok gaa, selv om uheldet kan synes at være ude efter os for tiden. Paa med vanten og tag fat, der er kun een vej for os, og det er frem. h. o.

✧ Yngre afdeling ✧

Ynglingeholdene holder sig stadigvæk paa toppen. Som omtalt i sidste nummer var starten fin og fortsættelsen har, paa en enkelt undtagelse nær, ogsaa været god.

1. ynglinge har siden sidste omtale spillet 3 turneringskampe og 1 pokalkamp. Den vigtige turneringskamp mod KB endte 0—0, hvorimod Brønshøj og HIK blev slaaet med henholdsvis 8—4 og 6—1. Pokalkampen mod Husum vandtes med 13 maal mod 0. — 2. yngl. A har ogsaa spillet mod KB, Brønshøj og HIK og her blev resultaterne 0—1, 2—1 og 4—0. Det var lidt misvisende, at holdet log sig slaa af KB, da vore havde chancer nok til en stor sejr. Nu blev disse ikke udnyttet, og da KB saa 40 sekunder før tid fik tilkendt et straffespark, var nederlaget en kendsgerning. 2 ynglinge B har spillet 1—1 mod AB, slaaet B 1903 med 7—0 og vundet over B 1908 uden kamp. 2. yngl. C har foreløbigt vundet alle sine kampe og ligger fint i spidsen. Rødovre blev slaaet 3—0, Hvidovre 7—2 og kampen mod Husum blev vundet uden sværdslag.

Det er stadigvæk svært for 1. jun. at finde vejen til nettet i turneringskampene. Holdet har nu spillet 5 kampe, opnaaet 2 points, men har endnu ikke scoret en eneste gang. Hvis det saa var et daarligt hold, kunne man forstaa det, men det er ingenlunde tilfældet, tværtimod findes der paa holdet mange gode »fodboldere«, der spiller udmærket i marken, men øjensynlig mangler

Walter Christensen

INGERSLEVSGADE 126 ✧ TELEFON VESTER 4078

**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

evnen til at afslutte velopbyggede angreb paa rette maade.

Efter de 5 nævnte turneringskampe lykkedes det saa endelig i pokalkampen mod Hekla at score, og det endda saa overvældende som 8 maal mod 0. Naa, modstanden her var jo for ringe, men forhaabentlig er der nu gaaet saa alvorligt hul paa bylden, at forwards har faaet fidusen og ser sig i stand til ogsaa i senere kampe at udnytte tilbudene. 2. jun. soldede en kamp væk mod KFUM, hvor vi lod os slaa med 2 maal mod 1, og saaledes tabte et alvorligt skridt i kampen om 1. pladsen. Selvfølgelig kan det tabte indhentes, men saa maa der rigtignok tages anderledes fat — det er ligesom der mangler alvor og kampaand i holdet, og skal vi være med i kampen om toppladserne, maa der lægges om paa en anden bov.

Begge 3. jun. holdene havde indtil den 9. oktober klaret sig overmaade fint, men denne dag maatte de bide i græsset og se sig slaaet. — 3. jun. a af AB's 3. jun. a med 1—0 og 3. jun. b af AB's 3. jun. b med 2—0. Dog er begge holdene endnu med i førergruppen, og jeg er ikke i tvivl om, at de nok skal klare sig fint.

Drengeholdene har indtil dato opnaaet gode resultater, og foreløbig er stillingen den, at 3 af holdene leder i deres række.

1. drengehold har vel nok overrasket mest — af 5 turneringskampe har holdet vundet de fire og spillet 1 uafgjort og staar saaledes med 9 points for 5 kampe, hvilket maa siges at være overmaade smukt. HIK blev slaaet 1—0, Fremad, A. 3—1, KFUM 3—0, Brønshøj 5—1 og med KB spilles uafgjort 1—1.

I pokalturneringen blev Als sendt hjem med en sæk paa 17—0, medens vi kun kunne klare 1—1 mod CIK.

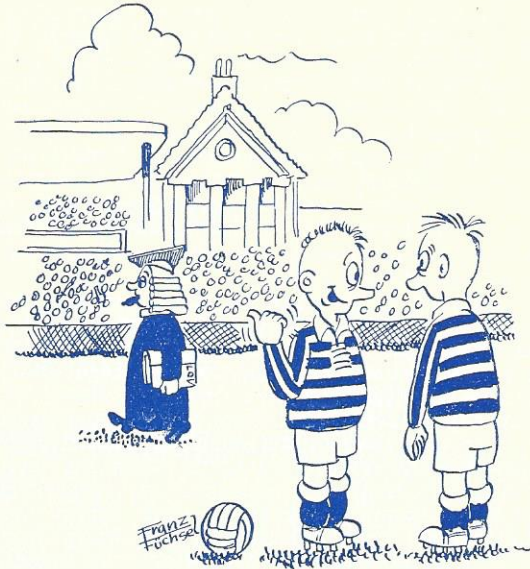
2. Drengehold, der fortrinsvis bestaar af oprykkede putter, er et lille hold med en masse god fodbold i, og de har ogsaa klaret sig smukt, selvom det ikke er blevet til lutter sejre. Her er opnaaet uafgjort 1—1 mod HIK og Fremad, A. — sejr over KFUM og Brønshøj med henholdsvis 8—1 og 2—0 og nederlag til KB paa 3—0. Begge 3. drengeholdene har noteret sig for lutter sejre og fører i deres respektive række.

3. drenge a har slaaet AB 2—0, B 93 3—1, HIK 2—1 og Brønshøj 2—1. 3. drenge b har vundet over Hellas med 11—0, over Hvidovre med 2—1, over Mariendal med 5—1 og over B 1908 med 2—1. 4. drenge ligger noget daarligere placeret, men det kan jo være, at holdet retter paa sagerne, inden vi naar vejs ende. Holdet har opnaaet sejr over AB 2—0, men er blevet slaaet af Hvidovre med 5—0 og af B 1903 med 3—2.

Med 1. og 2. lilleputhold har det været lidt sløjt, og begge holdene ligger lidt langt tilbage, men da de fleste af kampene er spillet paa udebane, kan det jo være, at vi avancerer lidt, naar modstanderne kommer paa vor bane. I den alder er det jo en meget stor fordel at spille hjemme.

Følgende resultater er opnaaet:

1. hold mod B 93 1—1, mod ØB 0—1, mod B 1903 1—4, mod Brønshøj 2—1, mod KFUM 1—4 og mod HIK 1—2. 2. hold mod B 93 5—0, mod ØB 1—0, mod B 1903 3—0, mod Brønshøj 0—1, mod Brønshøj 0—1, mod KFUM 6—1 og mod HIK 1—4. P. M.

Han er dommer ved højesteret. — Nu har han faaet et ekstrajob her.

— Jeg sparker dobbelt saa langt ud nu, efter at jeg har faaet malet min svigermors hoved paa bolden.

A.C. - TRYKKERIET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

Anførerens betragtninger

Inden afgangen af vore bedste angribere havde vi skrabet saa mange points sammen, at der ikke var fare for nedrykning, og som følge deraf kunne deres afløserne spille uden nervøsitet, uden at tænke paa resultatet, men blot prøve at falde ind i rammerne og erhverve sig rutine.

Saa kom efteraarsturneringen, — den vi nu er i fuldt sving med — blot har vi denne gang ingen points at tære paa, men skal tilkæmpe os dem. Men hvordan er nu metoderne? — Man hører saa tit, at dette er ret underordnet, blot sejren er hjemme. Men er det nu det? — jeg har selv spillet paa det, der nu kaldes det stærke hold, og jeg maa indrømme, at der tænkte jeg egentligt sjældent over resultatet, men mere paa spillet som helhed — og her udeblev det gunstige resultat som regel ikke. Jeg tror denne indstilling vil lønne sig i det lange løb, baade klubmæssigt og for den enkelte spiller.

I dag maa vi jo bruge en anden metode paa holdet, — mange af de unge spillere er endnu ikke rutinerede nok, noget man først erhverver sig ved et vist antal kampe, som er meget individuelt; saa indtil videre maa vi slaas for points'ene og vente til rutinen holdmæssigt viser sig. Vort kendskab til hinanden spillemæssigt er heller ikke, som det skal være — endnu, men det kommer. Holdet er ungt, fyldt med energi og lyst og et kammeratskab, som der skal være, naar man vil have noget ud af det. At talentet saa maaske ikke er som tidligere, er en anden ting, det er ikke noget, man tilegner sig. — Det er man født med.

Lundberg nævner i »Information«, at Frem'erne altid er farligere jo flere mennesker, der kommer til vore kampe. Det er ikke noget, jeg selv har lagt mærke til, men Frem's spil har jo næsten altid været baseret paa et hurtigt varieret spil, hvor der skal ske noget ustandseligt, og det skal indrømmes, at dette mange gange har revet publikum med, men at det ligefrem skulle sammenlignes med en »tyrefægtning«, hvor publikum skulle være »den røde klud« for os — »tyren« — er vel lovligt overdrevet, — saa stor føler vi ikke kontakten med publikum! I en tyrefægtning er det altid tyren, der trækker det korteste straa, og det er dog sket, at vi har vundet et par enkelte kampe!

Naa, — tilbage til vor spillestandard i dag. Alt hvad vi har lavet har vel ikke været helt »hul i hovedet«, og vi har maaske overstaaet det værste program, KB, to udekampe og B 1903, ialt med en gevinst paa 2 points, hvor vi med blot en smule »tur« havde haft et par stykker til. Desværre er det hold, vi skulle tømre sammen, blevet ribbet kraftigt ved uheld og sygdom. Beklageligt netop nu, hvor vi har chancen for at skrabe nogle points sammen. Der skal »bredde« til en saadan aareladning — — *lad os vise, at vi har den.*

H. Colberg.

Oplevelser blandt de yngste

Frem's mindste hold, III lilleput, klarer sig godt. Mødeprocenten til træning og kamp er 100 %. Da dette skrives, er holdet, som bestaar af drenge fra 8—11 aar, ubesejret.

Til en kamp paa vor egen bane en søndag kl. 11¼ var tilsagt ialt 14 drenge, og da jeg kom derud kl. 10 for at se vort II hold, var allerede 12 drenge omklædt. I et andet tilfælde var holdet tilsagt en søndag morgen kl. 7,45 paa Toftegaards Plads for at køre til Vanløse og spille kl. 8,45. Da vi entrede linie 20, gjorde konduktøren mig opmærksom paa, at en af drengenes billetter var for gammel, — han var mødt før kl. 7 —!

Flere forældre følger med ud for at se paa kampene; de siger, at selvom der skal spilles kl. 11, saa begynder drengene allerede mellem kl. 5 og 6 om morgenen at spørge, om de ikke snart skal op.

Mellem de mindste drenge, som ikke er kommet paa hold, er kamplysten ogsaa stor. En lille oplevelse fra foraaret tror jeg vil interessere medlemmerne.

Paa træningsdagene spillede vi med de samme to hold drenge, som gang paa gang var hinanden meget jævnbyrdige. En dag, da vejret ikke var det allerbedste, var to af drengene paa det ene hold udeblevet. Da vi begyndte, sagde jeg til det fuldtallige hold, at en af dem kunne jo gaa over paa det andet, men det syntes de ikke om og sagde, at de manglende jo kunne komme endnu.

Da der var gaaet ca. 10 min., og der ingen var kommet, sagde jeg til en purk paa 9 aar: »Gaa over og spil back paa det andet hold.«

Drengen blev meget ked af det, og taarerne stod ham i øjnene, da han sagde: »Det er da ikke Deres mening?«

»Jo,« sagde jeg.

»Men er jeg ikke en slags forræder, hvis jeg spiller derovre?«

Jeg forklarede ham saa, at vi alle var Frem'ere, og at det gjaldt at faa saa meget ud af træningen som muligt. Da han var paa vej over til »fjenden«, kom een fra hans eget hold til ham og hviskede: »Du kan jo bare lade være at spille til.«

Sv. P.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).
Postgirokonto: 65389.

EINER PEDERSEN

Glarmester

DYBØLSGADE 39 . TELF. EVA 4 3 3 7
(v. Sdr. Boulevard)

Stort udvalg i rullegardiner,
persiener og fotografirammer
Fineste billedindramning
udføres.

Alt i persiener.

Ruder indsættes hurtigt
og billigt.